

jeg har gjort den høje Regering og den højtærede Finansminister opmærksom paa ved den foreliggende Lejlighed, er, at vi kommer til at tage Spørgsmaalet op uden Hensyn til, om det kommer til at gaa ud over det ene eller det andet; vi maa selvfølgelig i vore Beslutninger beskytte det, som daarligst kan taale at miste Støtte.

Naar den højtærede Finansminister stiller et bestemt Spørgsmaal til mig vedrørende Militærudgifterne, kan jeg sige, at det vil jeg aldeles ikke svare paa i Øjeblikket. Lad os faa Lejlighed til at se den Plan, som den høje Regering kunde have for Gennemførelsen af det, som vi i Virkeligheden her alle er enige om maa gennemføres inden ret længe. Saa kan vi tales ved. Mine Udtalelser her gik jo ikke ud paa, at jeg ikke skulde være villig til at gaa ind i en Realitetsforhandling ogsaa om Nedsættelse af de Udgifter, den højtærede Finansminister her omtaler, men det har ikke nogen Berettigelse i en alvorlig Forhandling at komme og sige: Ja, vil Venstre være med til at nedsætte Militærudgifterne saa og saa meget, saa kan vi maaske en Gang i en fjern Fremtid begynde at tale om de sociale Udgifter. Nej, jeg har foreholdt den høje Regering den alvorlige økonomiske Situation, vi befinder os i, og jeg har sagt til den højtærede Finansminister: Vær klar over, at vi ikke kommer udenom det, og vi kommer heller ikke udenom det for de sociale Udgifters Vedkommende. Jeg lægger for øvrigt nogen Vægt paa, at den højtærede Finansminister nu sagde, at de sociale Udgifter maa komme til sidst. Det er dog et betydeligt Fremskridt i Forhold til det, vi hidtil har hørt.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg maa beklage, at jeg ikke kan faa et virkeligt Svar fra det ærede Medlem paa mit klart formulerede Spørgsmaal. Vil det ærede Medlem være med til at arbejde paa, at Militærudgifterne bliver nedsat paa næste Aars Finanslov udover det, som kan ske ifølge de gældende Forsvarslove? Vil det ærede Medlem være med til at ændre denne Lovgivning? Det ærede Medlem kræver jo en ændret Lovgivning for at faa Udgifterne ned. Vil det ærede Medlem da være med til at ændre Lovgivningen paa det militære Omraade, saa vi kan faa Udgifterne ned der? Her er Rhodos, her skal der springes. Det er et Spørgsmaal, der har stor politisk Betydning i Øjeblikket, hvorledes Venstre stiller sig i saa Henseende. (Ellinger: Saa, siger de nej). Det ærede Medlem afbryder og siger, at

saa vil Venstre sige nej; men lad saa Venstre selv sige nej, lad det ikke være et Medlem af det konservative Folkeparti, der svarer nej paa Venstres Vegne, men lad Venstre sige nej, hvis det mener nej, og sige ja, hvis det mener ja.

Hauch: Vi skal nok fra Venstres Side sige ja eller sige nej til de Forslag, som maatte komme fra den høje Regerings Side til sin Tid, naar vi har taget Stilling til, hvilken Indflydelse de i det hele taget kan faa. Nu skal jeg sige til den højtærede Finansminister til sidst, at jeg tvivler ikke om, at det kunde tiltale ham og hans Parti, hvis det kunde lykkes at faa slaaet fast her, at jeg som Repræsentant for mit Parti for det første ikke vil være med til at nedsætte de militære Udgifter og for det andet først og fremmest vil nedsætte de sociale Udgifter. Det har jeg imidlertid ikke sagt et eneste Ord om, og det skal ikke lykkes den højtærede Finansminister at faa slaaet fast, at det er Resultatet af den Forhandling, der har fundet Sted her.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil gerne bede det ærede Medlem udtale sig om, hvad han da har sagt. Det ærede Medlem konstaterer nu, at han ikke har sagt, at han ikke vil gaa med til at nedsætte Militærudgifterne, eller at han først og fremmest vil have skaaret de sociale Udgifter ned. Men jeg vil da gerne spørge: Hvad har det ærede Medlem da sagt? Har alt det, som det ærede Medlem har sagt her i Dag, intet været? Har der ikke været nogen reel Mening deri? At det ærede Medlem skulde se saaledes paa det, tør jeg dog ikke tillade mig at tro. Saaledes vil jeg i hvert Fald nødig se paa Forhandlingen, og jeg vil derfor gerne have at vide, hvad det ærede Medlem har ment med sine Udtalelser. Har han ment, at Venstre vil gaa med til at nedsætte Militærudgifterne ud over, hvad de nuværende Forsvarslove kræver? Det er et ganske bestemt Spørgsmaal, som det ærede Medlem kan svare paa, ja eller nej — man kan naturligvis ogsaa lade være at svare, hvis man foretrækker det.

Hauch: Det forekommer mig, at man ved denne Forhandling kan konstatere, at den højtærede Finansminister i hvert Fald i Dag hører daarligt. Men jeg har den Fortrøstning til den højtærede Finansminister, at han læser godt; og naar Fortrykket af Forhandlingen foreligger, vil der ikke være nogen som helst Tvivl med Hensyn til min Stilling til de Sager, vi har drøftet.